

Öyle Olsaydı Böyle Olurdu

– Dogan Özcan · 14 Eylül 2011

Hani bir söz vardır. Herkes kendi kapısının önünü süpürse, sokakların ne kadar temiz olacağına dair... Güzel bir laf... İçinde güzel bir öğüt barındırır. Hatta çok farklı durumlar için de aynı şekilde kullanılabilir. Anlam esnekliği güzeldir. Zaten ben de çok severim böyle eğilip bükülebilen anlamları, sağa sola çekilebilen sözleri... Bir de bu öğütten yola çıkarak aklıma düşürmekten geri durmadığım alternatif laflarım var. Birinden bahsetmek üzereyim şu an. Buyurun aşağıya inelim.

Herkes kendi kapısının önünden geçenleri sevse, sevgi yumağı olurdu bütün dünya. Ama bu noktada kapı önünü süpürmek daha risksiz görünebilir tabii. Severken kullanacağın dil önemli... Sevdğin insanın sevgiyi ne kadar kaldıracığı da... Bir deneyelim. Yanlış anlaşılmalara neden oluyor, bize dayak yediriorsa yeni bir strateji geliştiririz. Onu öğrenmek için de bir aşağıdaki kata inmeliyiz.

Herkes kendi evinin önünden geçeni öldürse, faili meçhuller hissedilir oranda azalır, cinayet masasının iş yükü azalır. Bak şimdi... Bir orta yol bulamadım. Ya sev diyorum, ya öldür... Neyse, biliyorum ki zaten kimse benim öğütlerimi dinlemiyor. Bu beni rahatlattı şimdi. "Berkecan, sokaktan geçenleri bıçaklama oğlum"

Başka bir tane daha geldi şimdi. Herkes kendi kapısının önünden geçen zenginden alıp fakire verse ne de şahane olurdu! Bir Robin Hood çıkaramadık ya, diye hayıflanmazdık. Hayıflandık mı hiç? Bilemedim şimdi. Çıkarmak zorunda olsaydık ve o da çıka çıka ben çıksaydım günün birinde bir yamyam kabilesi için ekstra bir işe gitmem gerekseydi, zengini alıp fakire yedirecektim o zaman. İyi de o zaman fakire yedireceğinin zengin olması şart değil ki! Hiçbir anlamı kalmazdı Robin Hood olmanın. Bırakırdım o işleri. Daha fazla saçmalamayayım ben. Bir alt kata inelim.

Herkes kendi evinin önüne trafik işareti koysa, trafik sorunu çözülebilirdi. Çözülemezdi belki de. Fikir işte. Dur biz aşağıya devam edelim. Burası boş kalacak gibi.

Herkes kendi kapısının önüne ayna koysa camdan kendine baksa âşık olsa, güzel ahlakımız ne güzel olurdu! Aşk da neymiş? El ele mi tutuştular, aman sarıldılar mı diye ülkemizin güzel insanları telaşa düşmezdi. Ve hatta kendi kendimize evlensek, boşanmalar da hissedilir derecede azalır, diye düşünmeden alamıyorum kendimi.

Ben söylemeden gelmeye başladınız alt kata. Gözlerim doldu. Herkes kendi kapısının önünden, arka bahçelerine geçse –eğer bahçe diye bir şey kaldıysa tabii- elma ağaçlarının altına yatsa, kafasına elma silkeletse, alttan pantolonun içine böcek kaçırtsa, ne bileyim işte, bilim için her şey... O zaman nasıl da yeni icatlara imza atardık. Robin Hood çıkaramadığımızı yanmam da bir Newton çıkaramadık, ona

yanarım. Evet... Şimdi size çıkışa kadar eşlik edeyim. İlk, üçüncü, sekizinci ve son basamağa dikkat...

Herkes kendi yalanını ortaya çıkarsa, özel dedektifler ekmek yiyemezdi. Herkes kendi evini soysa hem kimse mağdur olmazdı, hem de suç oranı azalırđı. Bu böyle uzar gider ve saçmalama dozu da artar, söyleyeyim. Hadi, kapattık.